

Vernieuwd operastuk in Het Paleis

Astrid Stockman, sopraan

Astrid Stockman (28) is een van de sopranen in het vernieuwde operastuk van Fidelio. HET PALEIS laat met dit stuk jonge kinderen en hun familie kennis maken met een operaklassieker. Het is de eerste en enige opera van de Duitse componist Ludwig van Beethoven.
Door Sofie Mertens

Wat is het belang van opera voor kleine kinderen?

"Ik vind het belangrijk dat kinderen met opera in contact komen, want het is niet iets dat aanwezig is in hun belevingswereld. Je hebt aan de ene kant van het spectrum K3 en dat is wel leuk voor de kinderen, maar dat is muzikaal heel mager. Er is geen tegengewicht. Alle grote componisten die een deel van onze cultuur zijn, van ons erfgoed, die worden bijna niet tot bij hen gebracht. Wat ook heel begrijpelijk is, want opera is gewoon niet simpel. Zeker niet voor kinderen, het heeft zoveel barrières. De taal bijvoorbeeld is er één van, het is bijna nooit in het Nederlands. Het duurt ook vaak veel te lang voor hen, het is een ver-van-hun-bedshow."

Hoe is Fidelio dan aangepast aan een kinderpúbliék?

"Er is drie kwartier van de muziek geselecteerd. Het is ook omgezet in Nederlandse spreektaal. Het is heel mooi opgebouwd voor de kinderen, we beginnen niet meteen met de grote stem, maar meer spreken met de grote stem, maar meer spreken. Het wordt gebracht met vormen die ze kennen, bijvoorbeeld multimediaal of met poppenspel.

Ik vind het heel belangrijk dat het er is, want sommige kinderen weten niet eens dat het bestaat. Niet enkel opera, zelfs the-

ater kennen ze vaak niet. Achteraf is er een soort vragenronde en dan hoor je vaak 'Is dit wel echt?' of dan komen ze tijdens de voorstelling eens aan je kleedvoelen om te kijken of jij wel echt bent. Het leuke is dat er nu veel scholen komen kijken, dus je hebt een breed publiek."

Hoe ben je erop gekomen om operazangeres te worden?

Ik herinner me dat ik met mijn moeder naar de kerk ging en het hoorde zingen en dacht 'Dat is een cassette' tot ik doorhad dat er echt mensen aan het zingen waren daarboven. Vanaf toen wilde ik ook opera's zingen. Maar ik mocht niet van mijn mama (lacht). Pas vanaf het eerste leerjaar. Het was voor mij snel duidelijk dat het echt mijn ding was, maar om er mijn beroep van te maken was eigenlijk niet de bedoeling. Ik ging voor burgerlijk ingenieur studeren, maar besliste op het allerlaatste moment toch dat ik muziek wilde studeren. Het was zeker geen evidente keuze, want je hebt geen zekerheden. Maar ik ben nog steeds heel erg blij dat ik het gedaan heb.

Opera heeft altijd een oubollig karakter gehad. Geldt dat nog steeds?

Meer en meer begint opera haar weg te vinden naar tussenvormen van muziektheater en dat is toegankelijker. Je merkt wel dat

opera voor veel mensen nog steeds iets speciaal is. Ze kleden zich helemaal op, terwijl je gerust in je jeansbroek kan komen. Er zijn ook al veel veranderingen gemaakt. Tegenwoordig zijn er Hollywood regisseurs die opera's regisseren en de kostuums worden door Walter van Beirendonck gemaakt. Het wordt dus steeds meer naar het hedendaagse getrokken. Soms te veel vind ik, maar opera blijft voor veel mensen een drempeel. Gelukkig wordt het toegankelijker gemaakt door bijvoorbeeld opera op straat of muziektheater.

Astrid Stockman
Sopraan

"Kinderen kennen opera niet"

Veel van mijn vriendinnen willen graag naar een opera van mij komen kijken en dan denken ze dat het met grote kostuums en grote jurken en veel make-up zal zijn omdat dat is wat mensen willen! Dat is voor hen 'den opera'.